

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 54. Hujus Papæ obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](#)

bat, quamvis vero vox vix non interclusa videretur, nihilominus omnia remedia hucusque a Medicis præscripta, quorum tamen nullo usus fuisset, sigillatim recensebat: porro hac adversa valitudine nequaquam fese præpediri sinenbat, quin publicis rebus continuo vacaret, saepius ea Vespasiani Imperatoris verba repetens: *Decet Principem Vi-
rum strenuam mori, non quiescentem, nam
hic pro regni sui utilitate laborare debet
usque ad extremum vitae suæ halitum.* Ceterum cum die Sabbati decima octava mensis Augusti ad Nationis Germanicæ Ecclesiam de sancta Maria cum ingenti comitatu accedere pararet, eoque ab hujus nationis Protectore esset rogatus, ut ob conversionem cuiusdam Principis Germani, qui ejurata Lutheri haeresi ad Ecclesiæ sinum reversus apud sancti Francisci Alumnos Catholicæ fidei præceptis imbutus fuerat, debitas Deo grates repensurus præsatam Ecclesiam adiret, hinc Sixtus forte, ut luculentius pietatis suæ specimen ederet, huic solemnitati interfuturus pedes illuc accessit, atque inde reversus est.

§. LIV.

Hujus Papæ obitus.

Feria secunda die vigesima ejusdem *Thu. l. 100.*
mensis Sixtus V. vehementi febre, *Ciacon. p.*
quæ III.

Sæc. XVI. quæ a corporis trepidatione incæperat
 A.C. 1590.
*Spond. ad
hunc ann.
n. 18.
Lud. Ja-
cob in Bibl.
Pontif.*
 correptus est, ubi tamen, quamvis non nihil quiescere impense rogaretur, e lecto surgens, morbique vim haud parum laxatam ratus Ministros ad aliquid admisit, quibusdam insudaturus negotiis, quæ tamen ad opportunius tempus remitti potuissent: insuper Romanæ urbis Gubernatori adeste jussò præcepit, ut omnes captos de sceleribus convictos ad triremes damnaret, eosque intra hanc hebdomadam ad Centum-cellas abduci juberet: porro Papa sequenti feria quarta rursus vehementiori, quam antea, febris impetu obruebatur, altera tamen die e lecto surgens cuidam sacræ Inquisitionis Congregationi interfuit, in qua coram ipso de nonnullis difficillimis rebus agi voluit, ac commotiori animo illorum, qui in facri Officii carceribus detinebantur, nomina sibi indicari petiit: altera vero die malo summopere aucto pene viribus exhaustus videbatur, nihilominus relatinæ assistens sacro Viatico muniri voluit, cum autem semper magis, magisque languesceret, nulla mora sacro oleo ungi petiit, eodemque tempore Castagnam Cardinalem, quem sibi successorum sperabat, adeste jussit, eique plurima in variis Congregationibus agitata commendabat negotia, insuper suo

Nepoti

Nepoti tum præsenti significavit, hunc Sæcul. XVI.
A.C. 1590.
Cardinalem præ ceteris e sacro Colle-
gio digniorem esse: eadem igitur die
Pontifex vespere in Nepotis sui brachiis
animam Deo reddidit, anno ætatis suæ
septuagesimo, Pontificatus vero sui
quinto, unacum quatuor Mensibus,
tribusque diebus.

Ceterum Veneno extinctus creditur,
& Medici aperto cranio cerebrum ve-
neni adhærentis malignitate corruptum
deprehendebant: quinimo ex acutissi-
mis capitis doloribus, quibus Sixtus
ante obitum suum laborabat, ipsem
venenum sibi propinatum fuisse suspi-
catur, præterea referunt nonnulli, quod
tum Archiatro suo hæc dixerit: „Mihi
„videtur, quod Hispani meum Pontifi-
„catum pertæsi tam vitæ, quam regi-
„minis mei exitum accelerare molian-
„tur.“ Henricus quoque Navarrus per-
cepto hujus mortis nuntio asserere haud
dubitabat: „hoc fulmen ex Hispano cæ-
lo decidit: „porro ipse hic Rex hæc mox
addidit: „jacturam deploro ejusmodi
„Pontificis, qui totus mihi addictus
„erat, utinam successorem sibi similem
„haberet.“ Ceterum noctu sequenti
Sixti V. Corpus e Quirinali Palatio, in
quo fatis functus est, ad Ecclesiam sancti
Petri deferebatur, ubi postea pro more
justa eidem fuere persoluta.

Hist. Eccles. Tom. LI. G §. LV.